REVISTA ESTIUENCA

Any II — Núm. 15 — Nombre solt, 0'25 ptes.

Sant Hilari Sacalm, 28 de Juny de 1923 — Temporada, 3'00 »

NOSTRES BELLS PAISSATGES

CAMÍ DE LA FONT D'EN PICO

Entre les notes de les tenores que han vingut a glosar nostra Festa Major primera, estridents unes, sentimentals altres, fentnos arrivar a l'ànima tots els batecs d'amors per *Catalunya*, enguany no hem deixat de pensar ni un sol moment amb el estat actual del nostre *Cap i Casal* de nostre benvolguda Barcelona, iés que les seves grandeses i alegríes, són nostres esclats de vida, com també els seus planys i dolors, són nostres propis dolors.

I encare que *El Simbol* els te promés, que compliria la seva missió setmanal estiuenca, ni entristint-los, ni ficant-se en política, coses que podrían perjudicar als d'aquí en aprofitar la temporada tan curta, comparant-la amb la llarga resta del any, i als estiuejants, estroncant-los la tranquilitat que'ls precisa pera que la presa de les aigues els fassi l'efecte que pera la seva salut precisa, se'l dispensarà a *El Simbol*, que en certs moments com el present, que al igual que les notes de la tenora ens porta al cor i pensament uns resplendors brillants apotésics en quin centre hi veiem llençat lluminositat la paraula Catalunya i bestreguem nostre parer.

De totes maneres, ja sabeu que complint nostre deure no sostenim gaire el tema de pendrens les coses amb cara farrenya, i si glosar-les encare que formalment, amb la rialla als llavis. Provem-ho.

Sempre que a Madrit han donat per desaparescut el sol que'ns il·lumina o sia el moviment de Catalunya, que pel cas de negar una cosa o altre és lo mateix, aquest els reapareix de nou, estroncant-los el sòn, amb l'única diferencia que cada vegada els porta més cantitat de *radium* que la vegada anterior.

La retirada de un talent com el d'En Cambó de l'actuació política catalana, sentint-ho molt no ens ha esverat com a més de quatre. El teniem previst, el veiem venir per l'actuació d'uns i altres. El càs no ens venia de nou, ja l'haviem viscut i feia molts anys. Se deia Valentí Almirall, també grant talent, actuació de ferro. Amb la seva oratoria i publicacions de *Catalanisme*, els polítics del centralisme començaven a sentir certes engunies i també arrivà el sensible moment de dirse. *Si tinc de perjudicar el pensament* amb la *meva actuació*, realitzeu-la vosaltres, jo em retiro. Passeu avant.